

MURAT BEŞER • Nesrin Sipahi

MURAT BEŞER 1962 İstanbul doğumlu. Nişanca Mehmet Paşa İlkokulu, Ahmet Rasim Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'nin ardından 1983-1984 arası MÜ Tatbiki Güzel Sanatlar Dekoratif Resim Bölümü'ne devam etti, 1985-1992 arasında MSÜ Güzel Sanatlar Fakültesi'nde resim okudu. Öğrenciliği sırasında zamanın önde gelen dergi ve gazetelerine müzik ve popüler kültür konularında makaleler yazmaya başladı. Rock müzik dergisi *Stüdyo İmge*'nin editörlüğünü yaptı. Önemli mekânların müzik direktörlüğünde, bazı büyük organizasyonların müzik danışmanlığında bulundu. Yıllarca *Cumhuriyet* ve *Milliyet* gazetelerinde müzik yazarlığını sürdürdü, TRT'de beş yıl, Radyo Kuzey'de bir yıl program yaptı. İstanbul'un başta gelen mekân, festival ve partilerinde DJ'lik yaptı. İKSV İstanbul Caz Festivali'nde danışma kurulu üyeliğinde bulundu, The Salon'da bir sezon müzikal konularda paneller düzenledi. *Yoldan Çıkmış Simalar* (2016) ve *Nesrin Sipahi* (2025) kitaplarını yazdı.
Evli, çocuklu...

İletişim Yayınları 3524 • Bugünün Kitapları 296

ISBN-13: 978-975-05-3801-8

© 2025 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2025, İstanbul

EDİTÖR Kıvanç Koçak

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI 1960'lı yıllarda, gazino döneminde plak kapakları, afişler ve reklamlar için çekilen fotoğraflardan biri.

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ ve *DİZİN* Oben Üçke

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

MURAT BEŞER

Nesrin Sipahi

Sahnelerin, Radyoların,
Plakların Hanımefendisi

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	7
Yeşilköylü bir aile.....	15
Keman sesiyle başlayan müzik sevdası.....	20
Renkli bir semt.....	21
Yeşilköy-Cibali arasında mekik.....	23
Yanlış bir nikâh.....	26
İlk müzik dersleri.....	27
“İstanbul Radyosu solist arıyor”.....	31
“Bu usulü çok iyi koruyacaksınız”.....	33
Ankara rüzgârı.....	34
Zeki Müren aracılığıyla gelen gazino teklifi.....	37
Radyo arkadaşlığı ve bitmek bilmeyen dersler.....	39
İlk televizyon kaydı ve sivrilen bir sanatçı.....	45
Ankara Radyosu “okulu”.....	49
“Gırgır” bir karakter: Sadi Hoşses.....	52
Bir ömür ayrılmamak üzere “Evet”.....	54
İstanbul’a dönüş.....	63

Aile hayatı	67
Seçilmiş bir akraba: Yavuz Özüstün	69
Konserler, turneler...	70
Gazino günleri...	78
1960'lı yıllar	85
Aşka gelen eşek	91
Severek okunmayan şarkılar da olur	92
O sahnedeiken çıt çıkmazdı	94
Zor zanaat	94
Turne takvimi	96
Tatlı kaçık bir adam: Şekip Ayhan Özışık	97
Alışılmadık bir orkestra	99
İki farklı gruptan, iki farklı şarkı isteği	100
Değişim zamanı: 1980'li yıllar	102
Sağlık sorunları ve jübile	103
Yurtdışı turneler	105
Plaklar ve başka müzisyenlerle ilişkiler	125
Nesrin Sipahi'nin sanatı üzerine neler söylendi?	151
DİSKOGRAFİ	167
DİZİN	178

ÖNSÖZ

O sabah kadim dostum Orhan Kahyaoğlu'ndan o telefon gelmeseydi, elinizde tuttuğunuz bu kitap kaleme alınmayacaktı: Orhan'ın okul arkadaşı olan Hasan Bülent Kahraman, NTV için “Bildığınız Gibi Değil” adında konuklu bir program yapıyordu. Bob Dylan hakkındaki bölüm için kendisini davet etmek istemiş ama Orhan özel sebeplerden dolayı katılamayacağını söyleyince, “Öyleyse bana bu konuda uzman birilerini önerir misin?” diye sormuş. Orhan da beni ve Gökâlî Baykal'ı münasip görmüş. Programa birlikte katılacağım, bir başka kadim dostum Gökâlî'nin Bob Dylan konusundaki uzmanlığının (nasıl olsa onun engin bilgisinin her boşluğu dolduracak oluşunun) verdiği rahatlıkla bu teklife “Memnuniyetle” cevabını vermiştim hemen.

Hasan Bülent Bey, Kadir Has Üniversitesi'nde rektör yardımcısı ve mütevelli heyeti üyesiydi. Programın çekimleri de okulun salonlarından birinde yapılıyordu. 16 Şubat 2017 öğleden sonrasında, çekimlerden hemen önce Hasan Bülent Bey'in odasında toplandık. Hasan Bülent Bey düzenli gerçekleştirdiği Amerika ziyaretlerinden birine çıkacağı için

program stokluyordu. O gün de iki bölüm birden çekilecekti ve diğer programın konusu Nesrin Sipahi'ydi. İşte o gün, Hasan Bülent Bey'in dört duvarı kitaplarla dolu, geçtiğimiz yüzyıldan kaldığına dair hisler yaşatan odasında Nesrin Hanım ile yüz yüze tanışma şerefine nail oldum.

Nesrin Hanım'ın yanında yıllardır müzik camiasından tanıdığım menajeri Zeynep Göktürk de vardı. Zeynep, Sipahi çiftiyle 2000'li yılların başında "Bir Varmış Bir Yokmuş" isimli, Odeon katalogunun derlemesi olan CD serisinin basın lansmanında tanışmış Sony Müzik Türkiye'nin Tepebaşı'ndaki terasında. Çifti ilk gördüğünde tartışıyorlar sanmış, oysa ilişkilerinin ritminin öyle olduğunu sonradan anlamış. Daha ilk görüşmede çok sevmiş Zeynep, Nesrin Hanım'ı ve kısa süre sonra da menajerliğini üstlenmiş.

Nesrin Hanım'a saygılarımı sunduktan sonra çekimleri beklerken geçen zamanı hoş bir sohbetle değerlendirdim. Güzel bir tesadüf eseri, Nesrin Hanım ile karşılaştığımız, tanıştığımız yerin babasının yıllarca çalışıp emekli olduğu eski tütün fabrikası olduğunu öğrendim. Ayrılırken neden anılarını bir kitapta toplamayı düşünmediğini sorduğumda kibarlığından "Benim yazılacak neyim var ki?" dedi. Yüzündeki sıcak tebessümün verdiği cesaretle, şayet bir gün böyle bir şey düşünürse seve seve üstleneceğimi belirtmeyi ihmal etmedim.

Aradan iki yıl geçtikten sonra aradı Zeynep; Nesrin Hanım hayatını içeren bir kitap çalışması için nihayet hazırды. Son görüştüğümüzde yaptığım teklifin halen geçerli olup olmadığını soruyordu. Cevap vermeden evvel gülmem cevabın ta kendisiydi aslında: Nesrin Hanım için çalışma masasının üzerinde bekleyen her şeyi bir kenara itmeye elbette hazırđım. Zira Nesrin Sipahi, çocukluğumda yaşadığımız tek odaya neredeyse her gün lambalı bir radyonun cızırtılı sesiyle misafir olmuş, sesini her duyduğumuzda yoksul ha-

yatımıza renk katmış zarif bir İstanbul hanımefendisiydi. Bilhassa babamın en sevdiği sestti.

İlk görüşme için çok heyecanlıydım; ne yapacağımızı, nasıl yapacağımızı konuşacaktık. Teşvikiye Camisi'nin karşısında bulunan, önünden her geçişimizde imrenerek baktığımız güzel binalardan birinin ikinci katında oturuyordu. Benim evimin bulunduğu Kurtuluş'tan 20-25 dakikalık yürüme mesafesi uzaktaydı sadece evi ama o gün, duyduğum heyecandan yol bitmek bitmemiş, binadaki asansörse sanki 50. kata çıkıyormuşçasına çıkmıştı da çıkmıştı.

Katlar çift daire ve çift kapılıydı; kapılardan birini kapatıp asansörün solunda bulunan, eskiden hizmet görevlilerinin girip çıkması için yapılmış heybetli kapıyı kullanıyorlardı sadece. Yüksek tavanlı, 200 metrekare büyüklüğündeki daire Nesrin Hanım'ın hayat hikâyesine son derece münasip biçimde döşenmişti. Ya da bir başka deyişle, evin dekoru Nesrin Hanım'ın hikâyesini anlatmak için kurulmuş bir film seti gibiydi. Duvardaki fotoğraflardan "nikel kübik mobilyalar"a, tavandaki haşmetli avizeden yerdeki taşlara varana kadar evin içinde muazzam bir "dönem havası" esiyordu. Bu tabloyu tamamlayansa bembeyaz bir cins kediydi: Beşik (adı Beşiktaş'tan geliyor). Nesrin Hanım yüzünden hiç eksik olmayan sıcak gülümsemesiyle bu hayatı adeta yüceltiyor, keyifle de yaşatıyordu.

Antika masif bir masanın karşılıklı uçlarına ilk kez kayıt için oturduğumuzda Nesrin Hanım 84 yaşındaydı. İlk dikkatimi çekenlerden biri hakkımda hiçbir şeyi unutmaması, bir sonraki ziyaretimde buna dikkat etmesi ve karşısındaki insana kim olursa olsun, yaş farkı ne olursa olsun saygıyla yaklaşmasıydı. Kahveyi değil çayı tercih ettiğimi bildiğinden her buluşmamızda bana kendi elleriyle demliyordu. İyi demlenmiş, ince belli klasik çay bardağında ikram edilen çaya birlikte yaşadığı küçük oğlu Candemir (Nesrin Ha-